

Til § 193

Ligesom efter den gældende § 193 kanaliseres efter forslaget ansvaret til skibets ejer. I forhold til 1969-ansvarskonventionen er listen over persongrupper, som er beskyttet mod krav, udvidet betydeligt ved 1992-ansvarsprotokollens artikel 4, nr. 2. Erstatningskrav kan dog uanset kanaliseringbestemmelsen gøres gældende mod en person, der har forvoldt skaden forsætligt eller groft uagtsomt ved forståelse af, at sådan skade sandsynligvis ville blive forårsaget. Formuleringen »forvoldt skaden forsætligt eller groft uagtsomt og med forståelse af, at sådan skade sandsynligvis ville blive forårsaget« er kendt fra andre bestemmelser i søloven, f.eks. § 174, og findes i en række andre konventioner ud over olieansvarskonventionen.

Bestemmelsen om kanalisering fra 1969-ansvarskonventionen er gennemført i den nugældende § 193. Ved udformningen af denne bestemmelse fandt man dog, at konventionen ikke var til hinder for, at man foretog en stærkere kanalisering til ejeren. 1992-ansvarsprotokollens kanaliseringbestemmelse svarer i høj grad til de nordiske landes nugældende § 193. Det foreslås at ændre § 193, så den i det væsentlige svarer til 1992-ansvarsprotokollen både i indhold og opbygning. Også i nærværende forslag er kanaliseringen dog stærkere end under 1992-ansvarsprotokollen. Aflaster, ejer eller modtager af lasten er dog ikke med i 1992-ansvarsprotokollens personopregning, men foreslås bibeholdt i § 193, jf. § 193, stk. 2, litra c. Konventionen anses fortsat ikke at være til hinder for en sådan videregående kanalisering. I og med at litra f, som vedrører ansatte og agenter, også henviser til litra b, er det hermed direkte angivet, at også lodsmedhjælperen er omfattet af kanaliseringen. Dette anses alene for at være en præcisering i forhold til gældende ret.

§ 193, stk. 3, i forslaget omhandler ejers ret til at gøre regres gældende. Ligesom 1969-ansvarskonventionen regulerer 1992-ansvarskonventionen ikke spørgsmålet om regres. Under nordiske departementsmøder har det været diskuteret, om ejers regresadgang bør tilsvare skadelidtes adgang til at gøre det kanaliserede ansvar gældende. Det er fundet rimeligt at give ejer mulighed for at gøre regres gældende i tilfælde, hvor skadevolder har handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Det foreslås derfor, at ejer kan gøre regres gældende mod alle de persongrupper, der er opregnet i stk. 2, litra a, b, d, e og f, når disse har forvoldt skaden forsætligt eller groft uagtsomt og med forståelse af, at skaden sandsynligvis ville blive forårsaget. De i stk. 2, litra a, b, d, e og f, opregnede personer er: besætningsmedlemmer,

ejerens agenter eller personer, der er ansat i ejerens tjeneste; lodsen eller andre personer, der udfører tjenester for skibet; skibets reder eller disponent, hvor denne ikke er ejer af skibet, enhver befragter, aflaster, afsender, ejer eller modtager af lasten; enhver person, der udfører bjærgning med ejers eller reders samtykke eller efter den kompetente offentlige myndigheds instrukser; enhver person, der træffer rimelige forholdsregler for at afværge eller begrænse forureningsskade samt ansatte eller agenter for en række af disse personer. For så vidt angår de under litra c nævnte personer (skibets reder eller disponent, hvor denne ikke er ejer af skibet) gælder, at ejer kan gøre regres gældende efter almindelige regler, dvs. som udgangspunkt når der foreligger en culpøs handling.

Til § 194

Bestemmelsen vedrører ansvarsbegrænsning og foreslås ændret i overensstemmelse med de ændringer, der er foretaget i 1992-ansvarsprotokollen, jf. artikel 6, nr. 1. Herefter er ansvarsgrænsen for skib, der ikke overstiger 5000 tonnageenheder 3 mio. SDR (ca. 26 mio. kr). For et skib større end 5000 tonnageenheder forøges beløbsgrænsen med yderligere 420 SDR (ca. 3.700 kr.) pr. tonnageenhed, dog således at ansvaret ikke kan overstige 59,7 mio. SDR (ca. 528 mio. kr).

Sidste punktum i den nugældende § 194, stk. 1, foreslås udskilt til et selvstændigt stykke, for at gøre bestemmelsen mere overskuelig, jf. forslaget § 194, stk. 2.

§ 194, stk. 3, regulerer spørgsmålet om fejl fra ejerens side og virkningen heraf. Den er ændret i overensstemmelse med 1992-ansvarsprotokollens artikel 6, nr. 2. Efter den nugældende bestemmelse er det som hovedregel tilstrækkeligt, at ejeren har udvist fejl eller forsømmelse, for at han mister retten til ansvarsbegrænsning. Denne bestemmelse ændres således, at det dels kræves, at ejeren selv har forvoldt skaden og dels at dette er sket med forsæt eller grov uagtsomhed og med forståelse af, at skaden sandsynligvis ville blive forårsaget. Der skal således en mere grov adfærd fra ejers side til, før han mister retten til ansvarsbegrænsning. Med hensyn til udtrykket »ejeren selv« er der ikke taget endeligt stilling til identifikationsspørgsmålet, det vil sige spørgsmålet om, hvorvidt en ansvarspådragende handling foretaget af en ansat kan betragtes som udført af rederen personligt, men som nævnt i betænkning nr. 642/1972, side 22 og side 49, må man med rederen selv sidestille hans overordnede medarbejdere med selvstændigt ansvar for ledelsen. Rederen vil dog ikke kunne